

הטור השביעי

אחרי חתימת ההסכם

א.

הפל הפור ונתנם חתום
וספרי ישראל לא הרבו דברים...
התקם תחיש והמשפיל ידם
בלי יכניסו ראשם בין הרים.

התקם תחיש והמשפיל ידם
ולתם לא דעה פדקר ולא יד -
וקי צדיקים ליושב פרזם.
לאמר: עמנו מן הצד.

זו אמת ברורים, והיא נרד קלה.
לא בלך בה. נסב, נצלק ובלה.

ועוד נרד ישנה: בה דור נאומם
או שירם, של גדולים וקטנים,
בהיותו מוצק ופשים אשם
וגור צאטמא וקידה אכנים
ולא פצם ושמים צורבת אשם
של דברים וברותחים את לבן

הם דנים -
אך לא פצם ושמים ואמר לשקטם:
מה קלה ונוחה את, סגנסת
פרדנים

ועוד נרד ישנה: באורה של חמה
לעמד, לא מתחיש ולא סף.
ולומר: גם ידי באורה חתימת
וקביעת אצבעי על הדף!

ב.

עמדי, מדינת היהודים! עמדי,
מצודת עם עני

עמדי, ירשת יחידה!
קבליהו את פרזל השר הנרמני,
קבליהו באיפה וברענה.

בואי על נחלת השתו
על נחלת אב נאם וכונו
לא אנתנו נססק אם עפרם שוקט,
או בושר מפלמה, או עונה אמן...
- - אף אם טקא הוא, עלינו
יחול חטא

עלינו שאמרנו: הנו

אם טקא הוא, עלינו יחול חטא,
נאם וקיה לאלו
ונקיים משביעין בקול וקעט
לא לגעת ולא להתנאלו
אכל אנו בשמף.

הפלגו סור,
יקא יום! קלי כפס ופרק,
ימבלי לנקות ולצרף באור,
קחי את פסוף השר מידי ההורג

קחיהו ולא על ידי שלים,
קחיהו ולא על ידי מלאך,
בנרד מיריקם: קלי לטוח טיח
וקלי מפכה ומקרן

קחיהו את פרזל השר הנרמני,
ושאי מידי-חומס את הפלנהו
ומסת פשישוף הגיחיק על סגנים
ותרב לך צשי סנהו

בזרדה ורקה ראופת אדמתך,
בחורף צבת משנאים, שין צידון
ובין פלשת,

ויורע קאל מה פרוצה חומתך
ומה תחום לרנלך רעות חורשת,
טרבו תחיש הנת, עכבר פן אקסר,
אין לו מלבדך ירשתו

וקנה,
אם קיום משה,
קיום קרב, פונק ים ערב גילל
וקשלו על סכף נצחון ומנוסת
וקמו חוט קצרה פיגיקם צה ליל -

אותו יום, אם גם זה סברך ל יפע
קשריון, וקסגן ינצנך על חל,
אותו יום אולי אל לעוון יקא
אם טקאנו לעם ואל...

מדינת היהודים! מצודת עם עניו
וגצה, נמפלה ונקנייתו
לולא את - קף אוסרים - לא קנה
על שם פי

לקשיב קוולה ונחלת השת.
אך צדן לא זו טאקת השלמה,
לולא את
לא קנה
לשם קה.

נתן א.